

Wisseling van de wacht

Leekstermeer

18 december 1993.

Om 8.30 uur op deze grauwe, maar droge zaterdagmorgen hadden zich slechts een achttal leden verzameld bij het gemaaltje aan de Hooiweg om onder leiding van Peter Venema de Kol- en Brandganzen van het Leekstermeergebied wat beter te leren kennen. Peter doet al sinds 1975 onderzoek rond het meer en het is dat ook zeer leerzaam en interessant om te horen wat hij over de ganzen (aantallen, gedrag, bedreigingen, enz.) te vertellen heeft. Helaas was het te donker om te vogels goed te bekijken.

Meteen aan het begin van onze voettocht langs de oostkant van het meer werden we gestuit door een manspersoon die ons de toegang tot een weiland ontzegde. "Ik wil niemand op mien land hebbn", stelde hij met stemverheffing. Op onze beleefde vraag waarom dat dan niet mocht antwoordde hij een keer of vijf: "Neks mette mokkn, ik wil niemand op mien land hebbn". Verpletterd door zoveel argumentatievermogen verlegden wij onze route

iets naar het zuiden. Rond 11 uur waren we getuige van een hazejacht in het land aan de andere kant van de Hooiweg; misschien had die iets te mokkn met de agitatie van de mijnheer.

Terwijl groepen ganzen gezellig gakkend en keffend af en aan vlogen liepen we een route die ons uiteindelijk op het dijkje ten oosten van het Leekstermeer deed belanden. Het water lag vol met slapende Smienten en Wilde Eenden. Ik vond het leuk om te horen over de manier waarop de ganzen en de eenden het meer en de omliggende weilanden delen: 's nachts slapen de ganzen op het water (als er niet te veel golfslag staat) en grazen de eenden op het weiland en overdag is het andersom.

Toen het rond 1 uur steeds harder begon te regenen besloten we naar huis te gaan. Behalve de genoemde soorten zagen we nog een stuk of 5 paalzittende Buizerds en een groepje Sijsjes en Putters. Twee Indische Ganzen werden alleen door Peter gezien toen hij naar Peize terug fietste.

Jan Alex de Roos